

З БУХТИ-БАРАХТИ

Казки з бухти-барахти не складають,
Роками пишуть їх, бо на віки,
І як птахи, сюжети не злітають
Немов з-під стріхи, з легкої руки.

Завжди вони в народі популярні,
Розказують, а слухають малі,
Побачивши, купляють у книгарні,
Тому в хатах є в кожному селі.

А справжня казка мудрість зберігає,
Майстерно вплетену в дотепний код,
Вона ще у дитинстві осідає
В головах, що утворюють народ.

Живуть там небувале і реальне
І мирно співіснують добре й зле,
Там не розділиш корисне й повчальне,
Великим може стати вмить мале.

Тепер знічев'я пишуть, косо-криво,
Але воно, як в казці, нарозхват,
Казкове – це таке, що неправдиве,
То й замість уперед – ефект назад.

З бухти-барахти путнім не виходить,

Ніщо, тим більше казка малюкам,
Бо що посієш в голові, те й вродить.
Як часто вірять в нас таким казкам!

Дата написання вірша: 2021-01-14